

## **Mesajul despre dragostea Domnului nostru**

*»Duceți-vă de spuneți ucenicilor Lui, și lui Petru, că merge înaintea voastră în Galileea; acolo Îl veți vedea, cum v-a spus.« (Marcu 16,7)*

Vedeți, fraților! Isus se bucură să poată întâlni poporul Său. Doar ce a înviat dintre cei morți, și El a și trimis printr-un înger mesajul Său, al cărui conținut era, că El vrea să întâlnească pe ucenicii Săi. El are plăcere de ei. El îi iubește cu o dragoste deosebită și este cel mai fericit când poate să fie cu ei. Să nu credeți că voi trebuie mai întâi să-L rugați să vină la voi; El dorește cu plăcere să fie în părtășia celor dragi. Mirele ceresc are plăcere să fie în tovărășia voastră, dacă voi sunteți cu adevărat logodiți cu El. Ah, de ați fi mai mult interesați să fiți cu El!

Domnul nostru știe că pentru adevăratul Lui popor cea mai mare bucurie pe care el o poate avea este când El îi întâlnește. Ucenicii erau într-o stare tristă. Gândeau că Domnul lor este mort. Aveau cel mai trist Sabat al vieții lor înapoia lor, căci El a fost în mormânt, și ca să-i mângâie, nu le trimite un alt mesaj, decât că El vrea să se întâlnească cu ei. El știa că în acest mesaj era o putere magică ca să bucure inimile lor îngrijorate. El voia să se întâlnească cu ei; aceasta va fi o mângâiere arhisuficientă. »Mergeți în Galileea; acolo Îl veți vedea.«

Dacă s-ar putea vărsa toate durerile poporului lui Dumnezeu într-o singură grămadă, ce munte ar lua naștere! Cât de diverse sunt întristările noastre! Dar, prea iubiților, când ne întâmpină Isus ne părăsesc toate întristările și toată tristețea se transformă în bucurie. Noi avem totul, dacă avem părtășia cu El. Mulți dintre voi știu ce vreau să spun. Domnul nostru a făcut inima noastră să tresară de bucurie în timpuri de adâncă întristare. Noi avem dureri fizice și slăbiciuni corporale, și când tocmai ne-am întors de la un mormânt, unde inima a vrut să ni se frângă, privirea la Mântuitorul ne-a îndulcit paharul amar. În prezența Lui ne-am predat voii Tatălui ceresc și putem spune: „Este Domnul; El face ce Îi place.“ „Rămâi la mine, rămâi la mine!“ Aceasta este singura noastră rugăciune, și dacă aceasta va fi ascultată, toate celelalte dorințe pot să-și aștepte împlinirea.

Am ales ca temă strângerea noastră la Masa Domnului. Doresc ca fiecare copil al lui Dumnezeu să dorească părtășia deplină cu Hristos și s-o savureze. Eu însumi doresc s-o savurez, ca să pot vesti un Mântuitor în prezența căruia trăiesc. Ah, dacă toți aceia care nu cunosc pe Domnul nostru ar fi umpluți de foamea după dulceața Lui inegalabilă! El a venit deja la voi. Rugăciunea Îl va găsi; o lacrimă Îl atrage; o privire Îl va opri pe loc. Aruncați-vă în brațele deschise ale lui Isus și ele vă vor cuprinde cu bucurie.

Dar să revenim la text. Îl voi lua în ordinea în care este scris și voi face cinci remarci cu privire la el.

**I.** Prima remarcă este: pentru ca Isus să poată întâlni pe poporul Său, El face invitații, și invitațiile sunt pline de har: »Duceți-vă de spuneți ucenicilor Lui, și lui Petru.« »Spuneți ucenicilor Lui.« Invitația este deosebit de îngăduitoare, deoarece este adresată lor, celor care »L-au părăsit și au fugit.« În noaptea aceea, noaptea plină de nechez, când a avut cea mai mare nevoie de tovărășie, ei au adormit, și când El a fost dus la palatul lui Caiafa, ei au fugit – da, toți au fugit; nu a fost nici un bărbat statornic între ei. „Rușine lor!“, spui tu? Da, dar Isus nu S-a rușinat de ei, căci în una din primele Sale vorbiri din viața Sa minunată pe pământ El se gândește în mod deosebit la ei. »Spuneți ucenicilor Mei«, și prin aceasta se referă nu numai la o anumită ceată de privilegiați dintre ei, ci la toată ceata lașă a ucenicilor. Fraților, ucenici ai lui Hristos!, Isus dorește acum să ne întâmpine; să ne grăbim să-I ieșim în întâmpinare. Niciunul dintre noi să nu se împodobească cu credințioșia lui, căci noi toți am fost uneori lași. Noi toți am putea să ne ascundem fața, dacă ne-am gândi la dragostea credințioasă a Domnului nostru față de noi. Noi nu L-am tratat niciodată așa cum se merită. Dacă El ne-ar fi

alungat și ne-ar fi zis: „Nu vreau să mai recunosc această tovărășie nenorocită“, nu ne-am mira; dar El ne invită pe toți care suntem ucenicii Lui – El ne invită la Sine. Vreți să stați departe? Vrea cineva dintre voi să se dea mulțumit, fără să vadă fața iubitoare, care a fost mult mai desfigurată decât a oricărui alt om, și totuși mai plăcută decât fața îngerilor? Veniți toți, cei care Îl urmați, căci El vă solicită să veniți. Ascultați mesajul: »Spuneți ucenicilor Mei”.

Dar plinătatea și frumusețea harul Său constă în aceea, că în timp ce unul era mai rău decât ceilalți, acela i se face semn cu degetul și i se adresează un cuvânt deosebit, fiind chemat: »Spuneți ucenicilor Mei, și lui Petru.« El, cel care s-a lepădat de Domnul său, care s-a blestemat, atunci când L-a tăgăduit, el, cel care după încrederea de sine lăudăroasă a tremurat la batjocora adusă de o slujnică – va fi oare și el chemat? Da, „spuneți ucenicului Meu Petru.“ Dacă cineva dintre voi s-a comportat mai rău față de Domnul, decât un altul, tu vei fi chemat în mod deosebit să vii acum la El. Tu L-ai întristat și tu te-ai întristat, pentru că L-ai întristat pe El. Ai fost condus la pocăință, după ce te-ai abătut de la El, și acum El pecetluiește iertarea ta, invitându-te să vii la El.

Petru, unde ești? Cântecul cocoșului îți mai răsună în urechi și lacrimile mai sunt încă în ochii tăi; vino și fii bine-venit, căci tu Îl iubești. Și El știe aceasta. Vino; El te-a iertat; El ți-a dat în inima ta zdrobită și în ochii tăi înlăcrămați un semn al iertării Sale. Vino Petru! Vino tu, dacă nimeni altcineva nu trebuie să vină. Isus Hristos te invită pe nume înaintea tuturor. S-ar putea ca aici să fie credincioși care s-au comportat ciudat și chiar au părăsit pe Domnul, și ei înșiși se acuză. Continuați cu întristarea voastră sfântă, dar veniți la Domnul vostru. Nu vă dați mulțumiți, până când nu L-ați văzut, până ce prin credință nu L-ați primit din nou și până ce nu puteți spune: »Prietenul meu este al meu și eu sunt al Lui.«

Invitațiile, pe care le face Domnul, sunt deosebit de plăcute. În parte această gingășie este determinată și de buzele care aduc mesajul din partea Domnului. Femeile au venit și au zis: Isus ne-a vorbit printr-un înger și ne-a zis, că El va merge înaintea noastră în Galileea, și acolo Îl vom vedea. Eu sunt totdeauna mulțumit pentru faptul că Dumnezeu nu a încredințat îngerilor lucrarea prin Cuvânt, ci ne-a încredințat-o nouă oamenilor sărmani. Nu mă îndoiesc, că dacă v-ar predica un înger, veți spune un timp: „Este minunat“; dar din lipsa simpatiei față de oameni va suna așa de rece că foarte curând veți obosi din cauza stilului elevat. Un înger va încerca să fie prietenos, așa cum corespunde naturii sale cerești, dar el nu va fi înrudit cu voi și în mod normal vă va lipsi amabilitatea care vine prin înrudire. Vă vorbesc ca os din oasele voastre și carne din carnea voastră; îți vorbesc, învățătorule, căci eu sunt un învățător, îți vorbesc, ție, ucenicule, căci eu sunt un ucenic, și nu vreau să mă socotesc mai mare decât cel mai neînsemnat dintre voi. Haideți să mergem mână în mână la Mântuitorul nostru iubit, și haideți să-L rugăm cu toții, ca El să ni se reveleze, așa cum El nu o face față de lume. Acesta este primul meu punct: invitațiile Lui sunt pline de har.

**II.** În al doilea rând vedem în textul nostru, că Isus Își ține cuvântul. »Vreau să merg înaintea voastră în Galileea.« Dacă veți deschide în evanghelia după Marcu 14,27-28 veți vedea că înainte de moartea Sa El le-a zis: »În noaptea aceasta toți veți avea un prilej de poticnire în Mine, pentru că este scris: „Voi bate Păstorul, și oile vor fi risipite.“ Dar, după ce voi învia, voi merge înaintea voastră în Galileea.« El vrea să fie acolo unde a spus că va vrea să fie. Isus nu lasă niciodată o făgăduință neîmplinită. Ne supără mai cu seamă, când cineva spune: „Vrem să ne întâlnim aici și colo?“ „Da, la ce oră?“ Se fixează ora. Noi suntem acolo la ora fixată. Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, noi nu ajungem nici măcar o jumătate de minut mai târziu, dacă este posibil să fim punctuali, dar punctualitatea este ceva pe care foarte puțini au învățat-o. Așteptăm, și iarăși așteptăm, până obosim, și probabil părăsim locul stabilit pentru întâlnire, ca să-l facem pe prietenul nostru neglijent să știe că noi nu avem timp de pierdut. Mulți își propun să facă ceva și nu fac, ca și cum nu ar fi nimic dacă se face vinovat de o minciună practică. La Isus nu este așa; El spune: »Vreau să merg înaintea voastră în

Galileea«, și El va merge în Galileea. Dacă El promite să întâmpine pe poporul Său, atunci El îl va întâmpina fără întârziere.

Să rămânem un moment la această hotărâre. De ce a spus Domnul că El vrea să meargă în Galileea? A fost din cauză că acolo El a avut domiciliul și că după înviere voia să fie în ținuturile unde a petrecut cel mai mult timp? Cu siguranță și aceasta a contribuit cu ceva. Era domiciliul lor; ei erau pescari pe Marea Galileei și El a vrut să-i ducă înapoi la locurile care prin vocea lor trezeau multe amintiri. În afară de aceasta ei Îl cunoșteau, căci a crescut în mijlocul lor, și El a vrut să meargă acolo unde era cunoscut și să li se arate din nou în locurile cunoscute.

Probabil că a fost așa, deoarece locul era disprețuit. El a înviat și vrea să meargă în Galileea. El nu se rușinează să fie numit Galileeanul și Nazarineanul. Cel înviat nu merge la palatele prinților, ci la păstorii de la țară și la pescari. În Isus nu era niciun fel de mândrie; El a fost totdeauna blând și smerit cu inima.

Nu a mers El în Galileea, deoarece era la o oarecare depărtare de Ierusalim, pentru ca aceia care voiau să se întâlnească cu El să depună un oarecare efort? Preaiubitul nostru vrea să fie căutat. O călătorie după El face tovărășia Sa și mai prețioasă. Probabil că El nu vrea să se întâlnească cu voi la Ierusalim, cel puțin nu cu voi toți, ci El vrea să se arate la marea din Galileea îndepărtată.

Gândiți voi că El a mers în Galileea deoarece era „Galileea păgână (a neamurilor)“, pentru ca El să fie așa de aproape de noi păgânii, pe cât Îi permitea misiunea Sa? Ca Predicator a fost trimis numai la oile pierdute ale casei lui Israel; dar El a călătorit până la marginile ținutului Său, ca să fie cât mai aproape de păgâni – mă refer la noi înșine. O, ce cuvânt minunat pentru noi străinii! »Vreau să merg înaintea voastră în Galileea.« Așa a spus El, și după ce a părăsit mormântul Și-a ținut cuvântul.

Acum, prea iubiților, noi avem cuvântul Său, că El va veni la noi, atunci când ne strângem. »Unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor«, și El Își ține cuvântul? Cât de des am putut noi spune în adunările noastre mari și mici: „Domnul a fost aici!“ Cât de des am uitat pe predicatori și totate celelalte și ne-am hrănit în prezența Unuia mai mare, căci oamenii sunt muritori. Ochii credinței noastre au văzut pe Împărat în frumusețea Lui, care ne-a descoperit dragostea Sa! Gândesc că aceasta este în mod deosebit adevărat la Masa Domnului. Cât de des ne-a întâmpinat El acolo! Eu pot să dau mărturia mea personală în privința aceasta. Acea pâine frântă, acel vin vărsat, simboluri ale trupului și sângelui Său, Îl aduc foarte aproape de noi. Se pare ca și cum simțul ar vrea să ajute credinței, și prin aceste două ferestre noi venim foarte aproape de Domnul nostru. Ce avem noi aici în aceste simboluri bogate în învățăminte, decât pe El Însuși? Ce facem noi altceva, decât să ne gândim la El? Ce altă misiune avem noi, decât să vestim moartea Lui, până va veni El? Și dacă nu L-am văzut când ne-a vorbit, pentru că ochii ne erau acoperiți, L-am recunoscut totuși la frângerea pâinii. Fie ca totdeauna să fie așa! El vrea și acum să fie la noi. Presupuneți că Isus ar fi spus, că El vrea să vină astăzi în carne și sânge aici, atunci ați sta aici cu așteptarea încordată și ați zice unul altuia: „Când va veni?“ Așa nu-L veți vedea, dar fie ca credința voastră, care este mult mai bună decât privirea ochiului, să vi-L prezinte ca Hristosul prezent, care este aproape de fiecare. Dacă El ar fi prezent aici în trup, atunci El ar putea să stea aici, și ar fi aproape de mine, dar departe de prietenii mei de acolo; dar deoarece El vine în Duh, poate să fie în același timp aproape de fiecare din noi și să vorbească personal fiecăruia din noi, ca și cum fiecare în parte ar fi singura persoană prezentă aici.

**III.** A treia mea remarcă este, că Isus este întotdeauna primul în fiecare Adunare locală. Așa spune textul: »El merge înaintea voastră în Galileea.« Observă făgăduința: »Unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, Eu sunt în mijlocul lor« - nu „voi fi“. Isus este acolo înainte ca ucenicii să ajungă la locul respectiv. Primul, care ajunge la casă, este cel care este primul în

casă. Noi venim la El; nu că El va veni la noi atunci când noi ne-am strâns; ci El este înaintea noastră, și noi ne strângem în jurul Lui.

Nu ne învață aceasta, că El este Păstorul? El a spus: »„Voi bate Păstorul, și oile vor fi risipite.“ Dar, după ce voi învia, voi merge înaintea voastră în Galileea.« El voia să reia poziția de Păstor și să meargă înaintea turmei și oile să ocupe din nou poziția de turmă și să nu mai fie împrăștiate, ci să urmeze pe Păstor călcând pe urmele Lui. Doamne mare, cheamă oile Tale la Tine! Vorbește-ne, privește la noi, și noi vrem să ne sculăm și să Te urmăm.

Nu este așa, că El este punctul central? Noi ne strângem în jurul Lui. Voi trebuie să stabiliți un punct central înainte de a desena un cerc. Când Israel călătorea prin pustie trebuia mai întâi să se stabilească locul în jurul căruia trebuia să se desfășoare tabăra, unde trebuia să stea cortul și unde trebuia să se odihnească chivotul, și abia după aceea se făceau corturile jur-împrejur. Isus este Punctul nostru central; de aceea El trebuie să fie primul, și noi ne bucurăm să-L auzim spunând: »Vreau să merg înaintea voastră în Galileea.« El vrea să ocupe primul loc, și noi vrem să ne strângem în jurul Lui, ca și albinele în jurul reginei. Vă strângeți voi totdeauna în Numele lui Hristos, prea iubiților? Dacă vă strângeți în jurul unui predicator, sau al unei secte, atunci vă strângeți greșit. Isus trebuie să fie centrul, și numai El singur, și noi trebuie să ne strângem în jurul Lui; purtați de grijă ca așa să fie.

Apoi El merge foarte natural la fiecare din noi, deoarece El este cel care slujește. Dacă trebuie să aibă loc o sărbătoare, prima persoană care trebuie să fie acolo este persoana care organizează festivitatea - domnul sau doamna care stă în fruntea mesei. Niciodată nu se va cădea din partea oaspeților să fie primii acolo, în timp ce gazda vine abia după aceea și spune: „Scuzați-mă, am uitat complet, că voi veți fi aici la ora șapte!“ O, nu, gazda trebuie să fie prima! Când Isus ne invită să venim la El, și când spune că vrea să serbeze cina împreună cu noi și noi cu El, atunci cu siguranță El vrea să fie primul, ca să facă pregătirile pentru sărbătoare.

Dar cu siguranță motivul pentru care El este primul, este acela, că El este mai mult gata pentru noi decât suntem noi pentru El. Ne costă timp, ca să fim gata, să ne împodobim sufletele și să ne adunăm gândurile. Sunteți voi astăzi toți gata pentru cină? Unii dintre voi au venit probabil aici fără grijă, și cu toate acestea sunteți mădulari ale Adunării și intenționați să luați parte la cină. Preaiubiților, încercați să veniți cu inima pregătită, căci în cea mai mare parte masa va fi pentru voi, ceea ce faceți din ea, și dacă gândurile și dorințele voastre nu sunt bune, ce pot să fie pentru voi simbolurile exterioare? Din partea Domnului nostru totul este pregătit și El așteaptă să vă poată primi și binecuvânta.

Aș putea să adaug, că El dorește să aibă părtășie cu voi mult mai mult decât doriți voi după părtășia cu El. Este ciudat că așa poate să fie, dar așa este. El, Cel care iubește sufletele noastre, arde de dorința să strângă la pieptul Său pe poporul Său, și noi, subiectul unei astfel de dragoste incomparabile, dăm înapoi și răsplătim dragostea Sa aprinsă cu indiferență. La astfel de ocazii nu trebuie să fie așa. Eu am zis Domnului meu: „Fă-mă să flămânzesc și să însetez după Tine.“ Mă rog, ca voi în această oră să aveți o așa sete arzătoare după Isus, că trebuie să beți din paharul Lui, sau să vă prăpădiți de sete după El.

**IV.** A patra remarcă este aceasta: Domnul Isus se descopere poporului Său. Cum spune textul? »El merge înaintea voastră în Galileea: acolo Îl veți vedea.« Scopul principal este să-L vedem. El vrea să meargă în Galileea, ca să Se descopere lor. Iubiții mei frații, aceasta este ce aveți voi nevoie înainte de orice. Ei erau întristați, pentru că Îl considerau mort; bucuria lor trebuia să fie, să-L vadă viu. Necazurile lor erau de natură diferită, dar această singură mângâiere a pus capăt tuturor necazurilor. Dacă vor putea vedea pe Isus, atunci vor fi în stare să alunge toate temerile. Pentru ce ați venit aici, voi, copii ai lui Dumnezeu? Sper să puteți răspunde: »Domnule, vrem să vedem pe Isus.« Dacă Domnul nostru vine și noi simțim prezența Lui, atunci nu va conta cât de slab vorbesc eu, sau cât de sărăcăcioase sunt toate

celelalte; voi veți spune: „A fost bine să fim aici, căci Domnul S-a apropiat de noi în toată slava dragostei Sale.“ De prezența Lui aveți voi nevoie.

Și aceasta este ceea ce El oferă de bună voie. Isus este foarte strâns legat de poporul Său. Unii se închină unui Mântuitor care stă indiferent acolo sus pe Tron; dar El nu este așa. Cu toate că El domnește în cer, El este și cu poporul Său pe pământ. Știți voi care este societatea lui Isus? O cunoașteți? O, vă rog, nu vă dați mulțumiți, până nu veți avea relații personale și intime cu Domnul vostru. Dacă nu am obținut aceasta, vom pierde privilegiul despre care El știe că noi avem nevoie de el, căci aceasta este marea lui făgăduință: »Acolo Mă veți vedea.«

Și ceea ce înseamnă mult mai mult – acest a-L vedea pe El este ceea ce lucrează Domnul nostru. Isus nu se prezintă numai pe Sine, ci El deschide ochii noștri, ca noi să savurăm momentul. »Acolo Mă veți vedea.« El poate să fie descoperit și cu toate acestea ochii noștri orbi nu-L văd. Nu oricine poate vedea pe Dumnezeu, și cu toate acestea Dumnezeu este prezent pretutindeni. Ochiul trebuie mai întâi curățit. Isus spune: »Acolo Mă veți vedea«, și El știe să deschidă ochii noștri, așa că noi Îl vedem. »El merge înaintea voastră în Galileea« - și ce urmează apoi? »Acolo Îl veți vedea.« Dar nu s-au dus ei acolo să pescuiască? Da, dar ei au fost chemați de acolo. »Acolo Îl veți vedea.« Nu au pescuit ei o mulțime mare de pești? Da, da; dar aceasta a avut loc numai ocazional; realitatea mare a fost că ei L-au văzut. Rog pe Domnul, ca El să facă ca marea preocupare a vieții noastre să fie; să-L vedem pe El. Fie ca toate luminile mici să se stingă. Unde sunt stelele la amiază? Toate sunt la locul lor, dar voi vedeți numai soarele. Unde rămân altele mii de lucruri, când apare Hristos? Ele sunt toate acolo unde trebuie să fie, dar voi Îl vedeți numai pe El. Fie ca Domnul să ne umple inimile în așa fel, ca să devină adevărat pentru noi: »Acolo Îl veți vedea!«

**V.** Domnul nostru Își aduce aminte de propriile făgăduințe. Înainte de a muri a spus că vrea să meargă înaintea lor în Galileea, și acum, după ce a înviat dintre cei morți, El spune prin gura îngerului: »Acolo Îl veți vedea, cum v-a spus.« Regula după care acționează Hristos este cuvântul Său. Ceea ce El a spus, El va face. Eu și voi uităm făgăduințele Lui; El însă nu le uită niciodată. »Cum v-a spus« este aducerea aminte de tot ce a spus El. De ce Domnul nostru se gândește la ceea ce El a spus plin de har, și de ce repetă El?

El a făcut-o deoarece a vorbit cu premeditare și grijă. Noi facem făgăduințe și uităm deoarece mai înainte nu ne-am gândit bine; dar dacă ne gândim, facem socoteli și cumpănim și înainte de a vorbi ajungem la o decizie bine gândită, atunci ne vom aduce aminte de ce ne-am decis. Nicio făgăduință a Domnului nostru nu a fost rostită în grabă, de care după aceea putea să-I pară rău. Înțelepciunea nemărginită călăuzește dragostea nemărginită și când dragostea nemărginită apucă penița, ca să scrie o făgăduință, atunci înțelepciunea infailibilă dictează fiecare silabă.

Isus nu uită, deoarece El a dat făgăduința din toată inima. Dacă noi suntem oameni sinceri, vom spune multe, ceea ce și gândim, dar în adâncul inimii nu este un sentiment adânc și nicio mișcare puternică. Când Domnul nostru a spus: »Veți fi risipiți. Dar, după ce voi învia, voi merge înaintea voastră în Galileea«, El a vorbit din toată inima și cu unele oftaturi și tot sufletul Lui a însoțit făgăduința cu care s-a încheiat scena tristă. Ceea ce El a făgăduit a cumpărat cu sângele Său și de aceea El vorbește așa din toată inima.

Și încă un lucru: onoarea Lui este amanetată cu orice făgăduință. Dacă după ce El a spus că vrea să meargă în Galileea nu s-ar fi dus, ucenicii Lui ar fi simțit că El a făcut o greșală, sau că El a uitat ceva. Fraților, dacă făgăduințele lui Hristos au dat greș, ce trebuie să gândim noi despre ele? Dar El nu va periclita niciodată credințioșia și veridicitatea Lui. Cuvintele oamenilor pot fi spulberate ca pleava, cuvintele Domnului trebuie să rămână, căci El nu va tulbura adevărul care face parte din giuvaierile coroanei Sale.

Doresc să vă gândiți profund în liniște la aceste gânduri. Isus Își aduce aminte de tot ce a spus; inimile noastre să nu uite aceasta. Du-te la El cu toate făgăduințele harului; El va

recunoaște semnătura Sa. El va onora pe deplin făgăduințele Sale și nimeni, care se încrede în El, nu se va putea plânge că El a exagerat.

Voi încheia după ce voi mai spune și aceasta. Sunt foarte îngrijorat, că noi venim acum în părtășie reală cu Domnul. Isus, ne-ai făcut să flămânzim după Tine. Nu ne vei da Tu hrană? Gândeți voi că Preaiubitul nostru vrea să ne chinuie? Foamea noastră este de așa natură, că ea dorește să spargă ziduri de piatră; vom găsi noi inima Lui tare ca piatra? Nu, El va netezi drumul, și noi la rândul nostru vrem să învingem toate obstacolele, ca să venim la El. „Dar“, va spune cineva, „cum pot să vin la El, așa sărac și nedemn cum sunt?“ Așa au fost și ucenicii pe mare. Ei erau pescari, și când El a venit la ei, ei lucraseră toată noaptea. Lucrezi tu pentru El? Atunci El va veni la tine. Așteaptă-L acum. „Vai“, spune un altul, „eu am lucrat fără succes“. Da, tu ai lucrat toată noaptea și nu ai văzut nici un om care s-a întors la Dumnezeu. Sau tu ești un învățător de școală duminicală, care vede copiii lui încă neîntorși la Dumnezeu. Da, văd cine ești; tu aparții oamenilor la care a venit Isus, căci ei au lucrat toată noaptea în zadar. Ești înfometat? Isus întreabă: »Copii, aveți ceva de mâncare?« El vine la tine și te întreabă dacă îți este foame, în timp ce El pe țărm a pregătit un foc de cărbuni și a pus pe el pește și pâine. »Veniți și mâncați«, spune El. Masa este pregătită. Vino la El Însuși. El este hrana ta, speranța ta, bucuria ta, cerul tău. Vino la El; nu-I da pace, până ce El nu ți se va descoperi și până ce tu nu vei ști sigur că El este Domnul tău, care te ia în brațele sale. Așa să facă El acum cu fiecare din noi, din pricina dragostei Lui minunate! Amin.